

[Helge Mortensen]

Selv om spørgsmålet blev grundigt belyst under første behandling, føler jeg alligevel anledning til at gøre nogle ganske få bemærkninger i anledning af det ændringsforslag, som Socialdemokratiet er medforslagsstiller til.

Min første bemærkning er, at forslaget er identisk med det, der var flertal for i Finansudvalget. Den anden bemærkning er, at det er en fair behandling af Danmarks Radios licensforhøjelse ud fra det synspunkt, at TV 2 er imødekømt med en licensforhøjelse på 4 pct., svarende til det ændringsforslag, som vi er medforslagsstillere til. Jeg skal ikke undlade at bemærke, at Danmarks Radio havde ønsket 5,8 pct. De 4 pct. er altså udtryk for en fair behandling i forhold til TV 2.

Den sidste bemærkning, jeg skal gøre, er, at det er en forkert opfattelse, at Danmarks Radios licens er forhøjet svarende til den almindelige prisudvikling igennem de senere år. Det er den ikke. I 1986, da TV 2's licens blev fastsat, steg licensen med 2 pct. I 1987 steg den ikke. I 1988 steg den med 3 pct. Enhver vil kunne se, at i forhold til den almindelige prisudvikling er Danmarks Radios licens ikke steget.

Samtidig er det lykkedes Danmarks Radio at hæve produktionen både i sendetimer og i kvalitet. Jeg er bange for, at hvis man ikke kan imødekomme vores ændringsforslag, rører man ved den positive udvikling, der er i Danmarks Radio i øjeblikket.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også endnu en gang på SF's vegne tage afstand fra den fremgangsmåde, der er brugt her, og det indhold, som lovforslaget har.

Det er helt urimeligt i den situation, som Danmarks Radio er i, hvor den år for år ikke har fået den licensstigning, som den har ønsket, og hvor den ikke har kunnet følge med med pris- og lønreguleringer, at man netop nu, hvor konkurrencesituationen er blevet virkelig aktuell, beslutter sig til, at Danmarks Radio ikke skal have reel dækning for nogle af de udgifter, som den har, men tværtimod skal fortsætte den nedgang, som den har været inde i i de sidste år.

Ministeren har i forslaget udtrykt en hensigtserklæring om, at dette forhåbentlig er den eneste gang, det sker på denne måde. Jeg vil godt sige, at jeg synes ikke, det burde være sket. Denne sag har været talt meget igennem i Finansudvalget. Nogle af os er gået ind på et

kompromisforslag, som vi føler ligger i underkanten, og derved burde det være blevet stående.

Nu risikerer man at få vedtaget sin holdning – ved, at ændringsforslaget ikke bliver vedtaget – med det snævrere mulige flertal, og det er utrolig usikkert og utrolig forkert, at man i de mediespørgsmål, som vedrører hele befolkningen, gang efter gang kommer i den situation, at én stemme er afgørende for, om forslaget fra regeringen kommer igennem eller ikke kommer igennem. Sådan var det med TV 2, sådan bliver det muligvis også med dette forslag; jeg kender endnu ikke udfaldet af afstemningen.

Jeg opfordrer til, at de, der ville stemme imod de 4 pct., tænker sig om endnu en gang og accepterer Danmarks Radio som en vigtig del af informations- og kulturformidlingen her i landet.

Formanden:

Jeg vil bede om mere ro, især til højre og i siddegangen, men også til venstre.

Behnke (FP):

Jeg synes ærlig talt, at det er sølle, at det eneste argument, man har, både i betækningsbidraget fra Socialdemokratiet, SF og CD og i de mange bemærkninger, der har været i dagspressen i forbindelse med behandlingen af denne sag, er noget teknik med pris- og lønstigninger osv.

Den danske familie skal nu betale så meget i licens både for Danmarks Radio og TV 2, at familien skal tjene 3.000 kr. for overhovedet at have penge til at betale sin licens. Det er en tvangslicens, som man ikke har nogen som helst mulighed for at slippe for at betale. Det er for dårligt, at man i de partier – specielt Socialdemokratiet og SF – der ellers i alle andre henseender påstår, at de taler for de svageste stillede i samfundet, er parat til at lade dem skulle betale så meget i licens, oven i købet licens for et fjernsyn, som færre og færre ser. Kendsgerningen er jo, at de steder, hvor der er kabel-tv, hybridnet, satellit-tv osv., er Danmarks Radios andel af de timer, familien bruger foran fjernsynsskærmen, faldende. Man burde i Danmarks Radio tage konsekvensen af det og indse, at tiden er forbi, hvor Danmarks Radio havde monopol på fjernsynsvirksomhed i Danmark. Det har befolkningen for længst fundet